

det skulde glæde mig i allerhøjeste Grad, hvis vi imellem anden og tredie Behandling skulde kunne blive enige om at lade det Privilegium, som faktisk ingen praktisk Betydning faar, falde og enes om at stille alle lige overfor de Indtægtsgrænser, der bliver fastsat.

Schovelin: Hvis den højtærede Minister mener, at Administrationen paa Basis af — jeg kunde fristes til at sige paa Trods af — de klare Ord i Lovforslaget § 6 kan opstille som Regel, at enhver Lønarbejder uden videre bliver at optage som Medlem — bortset fra visse ganske enkelte Tilfælde, hvor man har faaet Nys om, at en Mand har vundet den store Gevinst i Klasselotteriet, og man saa bliver alarmeret og søger at udelukke ham —, saa kan jeg ikke følge ham, men hvis derimod den højtærede Minister indskrænker sig til at mene, at Arbejdernes Indtægters Art og Varighed, altsaa den økonomiske Usikkerhed, der som Følge deraf hviler over Arbejderens Liv, skaber en Formodning om Ubemidlethed, som altsaa nærmere bliver bekræftet eller afkræftet, er jeg villig til at følge ham og eventuelt tage mit Ændringsforslag tilbage.

Ordføreren (Stauring): I Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) før sagde, skal jeg gøre den Bemærkning, at saa vidt mig bekendt er Sygekassenævnet aldrig blevet spurgt om Sagen, lige saa lidt som det har afgivet nogen Erklæring om, hvad det tænker angaaende Sygekasseloven. Det ærede Medlem gav det Udseende af, at vi kendte Sygekassenævnets Standpunkt, og at Sygekassenævnet forud havde udtalt sig, hvorfor der ingen Grund var til, at Sygekassenævnet skulde deltage i Udarbejdelsen af Vejledningen for Ministeren. Vi ved intet, paastaar jeg, der foreligger for os intet om, hvorledes Sygekassenævnets Stilling er. Man behøver ikke at nære nogen Frygt for, at Sygekassenævnet paa Forhaand er bundet til en eller anden Mening og vil handle derefter, hvis det faar Sæde i Kommissionen. Men hertil vil jeg dog føje, at det heller ikke er Hensigten, at Nævnet eller Kommissionen skal have Ansvaret for Bekendtgørelsen. Nej, Ansvaret for Bekendtgørelsen skal Ministeren have, han skal udstede den paa Grundlag af de Oplysninger, han faar, og han skal staa til Ansvar overfor Rigsdagen, saaledes som det har været Sæd og Skik hidtil, men som

det ærede Medlem fra Verninge nu synes at ville bort fra.

Indenrigsministeren (Rode): Naar man fra denne Lovgivnings Begyndelse har ønsket ikke at sætte faste Grænser ind i Løven, men at definere dem paa en mere udførlig Maade i Vejlednings Form, er det jo, fordi Begrebet Ubemidlethed ikke kan udtrykkes i et enkelt Tal eller med nogle enkelte Ord. Da Sygekasseinspektoratet i 1900 skulde give sin Vejledning og definere Begrebet Ubemidlethed, begyndte det med at sige, at Arbejderklassen som saadan maatte betragtes som ubemidlet, og derefter undersøgte det Lønarbejdernes normale højeste Løn og brugte denne som Grænse for Ubemidletheden i det hele taget, idet man i øvrigt tog Hensyn til Familieforhold og Sted og andre Omstændigheder, der kunde indvirke. Det er den samme Fremgangsmaade, som er antydet i det Udkast til Cirkulære, som er trykt i Betænkningen; det indeholder altsaa ikke noget som helst nyt, men holder sig til det, hvorunder Sygekassebevægelsen paa tilfredsstillende Maade har levet i de Aar, i hvilke den har udviklet sig.

Jeg skal sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at efter min Mening kan ingen virkelig bemidlet Arbejder faa Statstilskud efter Løven. Men det, som man netop ikke ønsker udtrykt ved en fast Indtægtsgrænse, men bestemt ved en Vejledning, er, hvad det vil sige, at en Arbejder bliver bemidlet, og der er det, jeg har sagt, at de særlige Omstændigheder, hvorunder Lønarbejderen virker, hans Kaar i det hele taget, Usikkerheden paa den ene og den anden Maade, Afhængigheden af Arbejdsgiverens Bedrifts Trivsel, medfører en saadan Usikkerhed for ham, at han som Regel ikke vil kunne betegnes som virkelig bemidlet. Det er kun i sjældne Tilfælde, at der for en Lønarbejder skabes saadanne varige, sikre Indtægter, at han hæver sig op i de virkelig bemidledes Klasse. Derfor er det min Mening — og jeg tror, at det ærede Medlem udtrykte det i en Sætning, som juridisk var rigtig —, nemlig at det at være Lønarbejder skaber en Formodning for Ubemidlethed.

Schovelin: Idet jeg forstaar den højtærede Ministers Udtalelse saaledes, at han accepterer mit Udtryk om, at man kan nøjes med at opstille en Formodning, at altsaa Arbejdsindtægten ejendommelige Art og Varighed skaber en Formodning